

Viure un moment

VIURE UN MOMENT

No sé si adormit pots escoltar-me,
si en el teu somni puc entrar-hi sense permís
on poder viure un moment tan màgic
que de dia impossible seria ni amb pocions d'un ser misteriós
amb bola de vidre o paraules embolicades sense sentit.
On poder pujar sobre un raig de sol
i a la velocitat de la llum viatjar fugaçment tot l'univers
fins a trobar-te prest o tard per besar-te infinitament.
On poder trepitjar, agafats els dos de les mans
potser tremolosos i amb por,
un lloc inhòspit i deshabitat fins a arribar a la cara oculta
de la lluna
i allà asseguts a un pedregar contar-nos la nostra historia,
la que ningú entendria ni pot escoltar.
Inventariem relats fantàstics
que a la nit als nens podríem narrar,
de fades, bufons, prínceps i dames
que en somnis ells farien realitat.
Cantaríem cançons, ens dedicariem poemes,
amb els ulls ens entendríem sense parlar
i desitjaríem que al despertar-nos
aquest somni el puguéssim...viure un moment, un instant.
I recordar que...
Junts de la mà passejant per la cara oculta de la lluna,
parlàvem de les nostres coses mentre em miraves fixament...

JBF

294 Persones han vist aquesta poesia